

bestemt Formaal for Øje, og naar dette Formaal fremdeles bestaar og fremdeles skal fyldestgøres, er det det ideelt rigtigste, at Fonden bliver ved at bestaa i sin fulde Udstrækning, ubeskaaret, og at samtlige Renter, bortset fra de bestemte Undtagelser, bliver brugt til dette Formaalets Fremme. Nu siges det ganske vist, at Københavns Kommune har bidraget saa og saa meget dertil, og det er jo rigtigt nok, men i Betragtning af, hvor længe det er siden, at Staten og Kommunen har ydet disse Bidrag, synes der at være al Grund til at beholde Fonden som en særskilt Fond. Det gaar med dette som alle andre Kompromisser, at et Kompromis ikke kan tilfredsstille alle Parter helt. Det er sagt mig, at man ikke kunde gennemføre en saadan Ordning uden gennem en Proces, og da et magert Forlig gerne er bedre end en fed Proces, er det en Grund til til en vis Grad at tage Forslaget, som det foreligger. Der kunde dog være nogen Anledning til at ønske Ændringer, jeg tænker særlig paa den, der i Folketinget var foreslaaet af et Mindretal, men som det ikke lykkedes at gennemføre der. Dens Begrundelse finder man i et Andragende, vi har haft liggende her i Landstinget i nogen Tid, idet det blev indgivet i December sidste Aar. Andragerne, en Række af de Mænd, der personlig har været med til at yde Bidrag til det gamle Kongens Livjægerkorps, det, som bestod indtil 1870, gør der gældende, at de ikke har været helt tilfredse med, at denne Fond blev inddraget i Statskassen, og at de finder, at de som endnu levende Bidragydere staa som Repræsentanter for dem, der for mange Aar tilbage i væsentlig Grad for egne Bidrag har skabt denne Fond, men da der nu er kommet de Bestemmelser imellem, som blev taget i 1870, de Forholdsregler, som den Gang blev gennemførte, og hvorved Sagen til en vis Grad er blevet foregrebet, ser disse Mænd klart, at de ikke kan rejse noget egentligt Krav, og de nøjes derfor med at gøre en Henstilling til Ministerens Velvillie, og denne Henstilling skal jeg herved tillade mig at fremsætte. Henstillingen gaar ud paa, at de disponible Renter af denne Fond særlig maa komme det nu eksisterende Kongens Livjægerkorps til gode, idet de gamle

Mænd, der mener endnu at staa som Repræsentanter for det oprindelige Kongens Livjægerkorps af 1801, betragter det nu eksisterende Korps som deres naturlige Afløser og Arvtager. De ved meget godt, at de ikke ud fra et juridisk Synspunkt kan stille noget Krav, men det forekommer mig at være et ret ideelt og moralsk berettiget Synspunkt, de gaar ud fra. Jeg skal derfor tillade mig at gøre denne Henstilling, naturligvis under Forudsætning af, at det nuværende Kongens Livjægerkorps opfylder de Betingelser, der stilles, nemlig at være et af Hæren anerkendt og med Hæren samvirkende frivilligt Korps i Overensstemmelse med de Bestemmelser, der nu er bragt til Anvendelse overfor flere andre Korps. Det er mig sagt, at Ministeriets Anerkendelse af det nu eksisterende Livjægerkorps endnu ikke er fuldstændig i Orden, men da det fra mest kyndig Side er udtalt, at dette Korps, der baade teknisk og med Hensyn til Uddannelse, Administration og Disciplin staa fuldt ud paa Højde med de bedste af de andre, for flere Maaneder siden har søgt at faa en Ordning i Stand, maa det kun betragtes som et Tidsspørgsmaal af forholdsvist kort Varighed, naar en saadan Ordning vil blive truffet, saaledes at Korpsset kommer ind mellem dem, der efter Lovforslaget har Adgang til Part i de Renter, der her er Tale om.

Med Hensyn til selve Lovforslaget vil jeg udtale mig om den Fordeling af de disponible Renter, der er foreslaaet her. Naar jeg bruger Udtrykket „disponible Renter“, mener jeg selvfølgelig dem, der bliver tilbage, naar først de pligtige Understøttelser er afholdte. § 3 a. har altsaa min fulde Tilslutning, dog med en Indskrænkning i Henhold til den Henstilling, jeg nys tillod mig at gøre. Naar vi nu spørger om, hvorvidt den Anvendelse, der nu skal gøres af de disponible Renter, er i fuld Overensstemmelse med den oprindelige Plan, saa staa og falder Besvarelsen af dette Spørgsmaal med Besvarelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt de nys oprettede Korps virkelig er i Stand til at løfte den moralske Arv, der paahviler dem, om de virkelig staa paa samme Højde med Hensyn til Ydeevne og Medvirkning til Hærens Formaal, som de æl-